

חוק משני ציבורים אלה — הדתיים ו- הערבים — שאולי אינם מגיעים ברכבת לכלל אחוזם המלא באוכלוסייה, מהוה ציבור הנוסעים ברכבות מידגם ארצי טוב. הוא מוכיח כי חוק לשון הרע השפיע השפעה עמוקה למדי, וכי הופעת רשימה חדשה, ביוזמת השבועון המסויים, עשויה לחולל שינויים לא-מבוטלים (ראה טבלה). ירידת המערך מתבטאת, בשבועיים האחרונים, בשלושה אחוזים בקירוב, כנראה כתוצאה ישירה מן החוק. גם הילכילים העצמאיים, שכבר ירדו מאד בקלפי האחרונה, סבלו ירידה נוספת, כנראה בגלל אחריותם הרבה לחקיקת חוק-התועבה. כי עונש שיר נופל כוחם עתה בכל רכבת מכות הרשימה החדשה.

רפיון רפ"י. מעניין במיוחד, כמוכן, מצבה של רפ"י. בקלפי האחרונה היא גדלה מאד, בעיקר על חשבון גח"ל. ה שבוע היא ירדה ירידה ניכרת — אולי מפני שבחרים רבים, הרוצים בכוח חודש, פנו תחילה לעבר רפ"י מאין ברירה, מעדיפים עתה כוח חדש ורענן יותר.

גם גח"ל ירד באחוז וחצי, אולי מסיבות דומות.

כל המספרים האלה מתייחסים, כמוכן, לבחירות אילו נערכו השבוע. השאלה הי גדולה היא עתה: האם זהו מיפנה אמיתי, שיעמוד במבחן הזמן בשלושת החודשים הקרובים, פרי ההתנגדות הגוברת בציבור כלפי המפלגות החתירות, או שיעלה בידי המנגנונים הגדולים לתקן חלק מן הנוק על-ידי השלכת המיליונים שלהם אל ה רחוב.

כמילים אחרות: האם התעמולה העצומה של המפלגות מושכת את הבוחרים — או להיפך, דווקא דוחה אותם.

מפלגות דו-פילוג בלי שלום

בית איליושה, מרכז העצבים של מק"י, ברחוב אילת בתל-אביב, דמה השבוע למטה קרבי. האורות בבית הישן, הסמוך למערכת קול-השם, דלקו כל הלילה. חברי המפלגה שרצו הלך ושוב בחודרים הצרים עמוסי הי נירת, היו עדים למשבר המעמיק ביותר שפקד אותם, מאז פילוג המפלגה הקומרי ניסיתי הפלשתניאית והתארגנות הפלג הי ערבי שבה בליגה לשיחזור לאומי.

מצידו האחד של המיתרם הקומוניסטי עמדה סיעת מיקוניס-סנה, הכוללת יהודים בלבד, ואילו מצידו השני התייצבה סיעת וילגר-טובי, בעלת הרוב הערבי. כל אחד מן הצדדים הכריז כי המנופול על הקומרי ניסיתי הפלשתניאית והתארגנות הפלג הי ערבי שבה בליגה לשיחזור לאומי.

כמו בכל גירושיו, היו גם הגירושין נוסח מק"י מלווים בהשמצות הנדויות. פרט משע-שע: ההשמצות של שני הצדדים היו בעלות נוסח זהה. שניהם דיברו בשם האינטרנאציונאליזם הצרפתי, שניהם גינו את הסטייה הי לאומנית של הצד שכנגד.

כל סיעה חשפה בפומבי את התככים של הסיעה היריבה, האשימה אותה בפלגנות ובי חתירה תחת יסודות המפלגה.

הסביר שמואל מיקוניס: "שנים רבות אני סובל מהחתרנות שלהם, אבל כל הזמן התי אפקתי, כדי לשמור על שלמות המפלגה."

השיב מאיר וילגר: "הסטייה של סיעת מיקוניס-סנה אינן בגדר חידוש."

האשים סנה: "אנשי וילגר-טובי לוקים בנאציזם-אליזם ערבי וניהיליזם יהודי."

טען וילגר: "אנשי מיקוניס-סנה הם סופר-נאציזם-אליזם, שאין להם מקום במפ" לגה קומוניסטית."

מאחורי ההשמצות ההדדיות והגידופים שנישלו מבת ועידה אחת לשניה, בלטה עובדה חשובה: בעוד שבין צירי החעידה של מיקוניס-סנה לא היה אפילו ערבי אחד, ייצגו צירי החעידה של הסיעה היריבה את כל הערבים של מק"י וחלק לא מבוטל מ- חבריה היהודים.

"לא ניבנע!" כשהתכנס החוד המרכזי היוצא בשבוע שעבר, יומיים לפני כינוס הי ועידה של אנשי מיקוניס-סנה, ריחפה הי חללו של בית-איליושה אחרת הפילוג. סיפר לאחר מכן שמואל מיקוניס: "היתה זו הי ישיבה העצובה ביותר בתולדות המפלגה הקומוניסטית."

נקודת המחלוקת העיקרית שימשו הפעם (המשך בעמוד 18)

דבר לילדים

באסיפת רפ"י, שנערכה השבוע בתל-אביב, הקפיד הנואם, **דוד בן-גוריון**, לקרוא ללוי **אשכול** בשמו הקודם: שקול-ניק. כששקע בפרשיות מן העבר, המשיך באותה שיטה, לא הזכיר את סטאלין, אלא בשם יוסף ויטריגוביץ. מבין עשרות הי מאזינים שהפריעו לנואם בקריאות בנינים, בלט אחד ששילם לו באותה משבע. בבו-לודיד גרין! קרא בעוז. מאוחר יותר, כשנישאל המרצה על-ידי אחד ממעריציו למה הוא מחרים את שם אשכול, ענה: "יש לוי שקולניק ויש לוי אשכול, יש פינחס לוביאניקר ויש פינחס לבון, היה משה שרתוק והיה משה שרת." סתם ולא פירש. **ברשה שרת** המנוח ניזכר השבוע גם בסיפורו של **יעקב צור**, מי שהיה פעם שגריר ישראל בצרפת. תיאר צור שיתה גורלית שנערכה בשלהי 1955 בין שרת, ראש ממשלת ישראל דאז, לבין אדגאר פור, לשעבר ראש ממשלת צרפת: שרת הופיע במשרדו של פור, הסביר לו כי מאז החימוש בין ישראל ומצרים מיש-תנה במהירות, מסכן את עתיד המדינה. הצרפתי הרגיע אותו, הזכיר לו שממשלתו עיוורת לישראל. ראש ממשלת ישראל תבע עזרה גדולה יותר. שאל פור: מה בדיוק אתם רוצים? באותו רגע שלף שרת מכיסו רשימה מפורטת שהוכנה מבעוד זמן, והגיד שה לבו-שיחו. זה עיין בה רגע, נדהם מ-גודלה, שרק שריקת הפתעה, ומייד ניגש ל-טלפון, נתן לאנשיו הוראות למלא את כל בקשות הישראלים. ומאז יש בטחון. איש בטחון אחד, אלוף-מישה **אהרון זאב**, לשעבר קצין-הינוך ראשי בצה"ל, וכיום נשיא ההגדל למען החייל, רגז כי רעיונות כנעניים מוצאים להם אחיזה בקרב הנוער, כתב על כך שיר. בהעתק ששלח לעיונו של שר החינוך והתרבות **זלמן ארן**, ציין: "למולולים בתודעה היהודית." לפני שבועיים הופיע השיר בעמוד פירסומי של רפ"י, ב-מוסף של הארץ. שלושה ימים לאחר מכן הופיע אותו שיר בדבר לילדים. קוראים רבים תהמו: איך התגלגל שיר אנטי-כנעני לתעמולה רפ"י שכוננה נגד מפא"י ואיך התגלגל משם לעתון ילדים? הסבר המשרד, שניתן השבוע, לימד משהו על הגינות ועל הבנתם הספרותית של תועמלני רפ"י. זאב, שהתכוון לשלוח את השיר לדבר לילדים, נתן לאחת מכתבניותיו במשרד להעתיקה. אחד העובדים שם, שהוא איש רפ"י, נטל אותה, העבירה לתועמלנים של רשימתו. הללו הדפיסו אותה ללא נטילת רשות. גרמו לי-משרד "כאב ועלבון", כדבריו. גם מומי חי התעמולה של המערך הם חובבי שירה. יעיד על כך שיר הבחירות בא: אם אויבי מתנכל באישון הליל / תגובה מהירה מוזי מה תסכל / כנופיית אל-פתח מקבלת גמור לה / גם לזאת דאגה הממשלה. בחוגי הי מערך סיפרו השבוע, כי הנעלב העיקרי מ-רמתו של השיר הוא דובר מפא"י, המשרד **יוסי שריד**, החושש שמא יחשדו בו ב-

חיבור היצירה. אדם המתגאה ביצירתו הוא הד"ר **ארנסט לבנה** ממשרד-המשפ"טים, שהשתתף בניסוח חוק לשון הרע. הי שבוע, בסימפוזיון שנערך במועדון צוותא בתל-אביב, הגן על החוק בלהט, עמד לבדו, ללא הצלחה, מול **יוחנן להב** מידענות אחרונות, **שמואל שניצר** ממעריבי ויע"קוב **עמית**, עורך על המשמר. לבנה ענה על כל השאלות, שהוגשו בכתב, לפי בקי-שת מנחה הערב. ביניהן היתה שאלה: האם נכון שיש בחוק לשון הרע סעיף המפלה לרעה את השבועונים, והמטיל את האחריות גם על ראש המערכת? והאם נכון הדבר ש-ראש מערכת יש רק בשבועון אחד — העולם הזה? רק שאלה זו היפלה לבנה ל-רעה, לא ענה עליה. אהבת-מולדת, שעליה מרבים לאחרונה להכריז אנשי מק"י, היא אהבה ישנה אצלם, לפחות בת 19. הוכיח זאת ה"כ **שמואל מיקוניס** בחעידת סיע-תו: "ב-1946, כששהיתי באנגליה, יצאתי ערב אחד לטייל על שפת התמזה בחברת מארחי האנגלים. לפתע ראיתי כתם ב-שמיים. שאלתי אותם מה זה, והם ענו לי שהו הירח. ירח? שאלתי אותם, זה ירח זה? באו אלינו, לארצנו, וראו מה זה ירח של לילות כנען." אשת ראש-הממשלה, **מרים אשכול**, הגיעה ל-אחרונה להסדר מיוחד עם כמה עתונאים. הם מעבירים לידיעתה כל ידיעה הנוגעת לבעלה, והיא מוסיפה משהו משלה או גורעת, כי רצונה. יש לה בינתיים שלושה כאלה, ב-מעריב, בידיעות אחרונות ובדבר. את **משה דיין** אפשר לפגוש מדי בוקר בבית סוקולוב, כשהוא קורא בעיון את העיתונים, גזור מכיסו קטעים מעניינים ונוטלים איתו. בנות ישראל, היכוננו! היכוננו! האיש שיחולל הפיכה במראה האשה הוא פאריסאי בשם **אנדרה קוראז**. לפני שלוש שנים לא ידע איש מהיו. עכשיו עומדים כולם לדעת. הוא מתחיל את המפכה שלו מן היסוד. דגלו: המגפיים הנשיות ביותר עלי אדמות, בצבעים הנשיים ביותר. ומעל לזה — לא חשוב. העיקר שיהיה משוגע. כאשר הופיעה הדוגמנית הראשונה שלו ברחובות פאריס לפני שבוע (ראה תמונה). צחקו כל הגברים. מחר כבר יתייחסו בית-רצינות. אולי אפילו יכבו. בברלין מנצלת הקהילה המקומית חוק עתיק, המקנה לה זכות לגבות כסף מבני הקהילה, תובעת מדי שנה בשנה 3000 מארק **משמעון עדן**, בעל סאלון עדן הי מפורסם. שמעון משלם רק עשירית מן הי סכום. פקיד אותה קהילה, יהודי לכל דבר, אינו מכיר שם יהודי נפוץ כמו "מרדכי", לכן הוא מפנה את כל המכתבים המיועדים ל**מרדכי קדיגר**, מנהלו לשע-בר של סאלון עדן, לפי הכתובת של "הגב-רת מרדכי". כל הפניות של קליגר לתיקון הטעות נענות בנימוס רב, אך תמיד הן מופנות שוב ושוב "אל הגברת מרדכי קלי-גר". בידי רופא-השיניים התל-אביבי, ד"ר **רוברט אצלם**, יורר החועדה המארגנת של מיסמן השביעית, העומדת להיפתח בקרוב, מעיד על השכלתו הספורטאית:

אופנת קוראז
מן היסוד

מיכתב תודה מממשלת הרייך השלישי, בע-בור שרותו של אטלס כבוזן ספורטאים ל-אולימפיאדה שנערכה בברלין לפני מלחמת העולם השנייה.

פסוקי חשבונות

העתון האנגלי „ג'ואיש כרז נליק"': "גילוייו של בן-גוריון, והוצאת שלדים מן הקבר, רק יכולים להזיק לישר-אל."

ח"כ „מן היסוד" יונה כפה: "דברי בן-גוריון הם דוגמה מאלפת לכשרון טכני-פורמלי לשלב עובדות נכונות עם הוגי-אתידעה, המכוננת להסעות את הציבור לגבי העובדה המהותית, שהיא העיקר."

מנהיג רפ"י דוד בן-גוריון: "כל אחד, מה שהוא עושה בחייו, זה הכבוד שלו והפרס שלו."

ח"כ יוסף אלמוג, על רפ"י: "גוף מבוגר, אבל ערום כביום היחלודו."

סגן ראש הממשלה, אבא אבן: "מצע רפ"י הוא נושא לספרות הומוריסטית."

משה סנה: "אין שתי מק"י — יש רק מק"י אחת"

מאיר וילגר: "אין שתי מק"י — יש רק מק"י אחת."

קלפי „העולם הזה"

קל פי	1	2	3	4	5	סה"כ	לפני שבועיים
סה"כ	234	235	142	234	220	1065	(1014)
נמנעים	28	40	17	30	32	147	(151)
אחוזים של קולות כשרים:							
המערך (וערבים)	31.5	34.4	35.2	40.9	18.6	32.2	(34.9)
גח"ל	25.2	23.6	20	18.4	16	20.7	(22.3)
כל הדתיים	5.4	4.1	3.2	5.9	33.5	10.7	(9.8)
מפ"ם	9.7	9.2	12	5	6.9	8.3	(9.9)
ליבראלים עצמאיים	3.9	6.2	7.2	6.5	2.1	5	(4.3)
רפ"י	8.7	14.4	12.8	7.5	10.1	11.6	(16.5)
העולם הזה	14.1	6.6	8.8	12.3	8	9	(—)
מק"י (טובי)	0.5	—	—	2.5	1.1	0.9	(2.3)
מק"י (מיקוניס)	1	1.5	0.8	1.0	3.7	1.6	(—)
	100%	100%	100%	100%	100%	100%	(100%)